

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 29.6.2011
KOM(2011) 403 wersja ostateczna

Porozumienie międzyinstytucjonalne
między Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją o współpracy w sprawach
budżetowych i o należyтым zarządzaniu finansowym

SPIS TREŚCI:

CZĘŚĆ I – RAMY FINANSOWE oraz INSTRUMENTY SZCZEGÓLNE	3
A. PRZEPISY DOTYCZĄCE RAM FINANSOWYCH	3
B. PRZEPISY DOTYCZĄCE INSTRUMENTÓW SZCZEGÓLNYCH, NIEUJĘTYCH W RAMACH FINANSOWYCH	3
<i>B.1. Rezerwa na pomoc nadzwyczajną</i>	3
<i>B.2. Fundusz Solidarności Unii Europejskiej</i>	4
<i>B.3. Instrument elastyczności</i>	4
<i>B.4. Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji</i>	5
<i>B.6. Margines na nieprzewidziane wydatki</i>	6
CZĘŚĆ II – POPRAWA WSPÓŁPRACY MIĘDZYINSTYTUCJONALNEJ W SPRAWACH BUDŻETOWYCH	7
A. PROCEDURA WSPÓŁPRACY MIĘDZYINSTYTUCJONALNEJ	7
B. WŁĄCZENIE PRZEPISÓW FINANSOWYCH DO AKTÓW USTAWODAWCZYCH	7
C. WYDATKI DOTYCZĄCE POROZUMIEŃ W SPRAWIE POŁOWÓW	8
D. FINANSOWANIE WSPÓLNEJ POLITYKI ZAGRANICZNEJ I BEZPIECZEŃSTWA (WPZIB)	8
E. ZAANGAŻOWANIE INSTYTUCJI W ZAKRESIE POLITYKI ROZWOJOWEJ I EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU ROZWOJU	10
F. WSPÓŁPRACA INSTYTUCJI W TRAKCIE PROCEDURY BUDŻETOWEJ W SPRAWACH WYDATKÓW ADMINISTRACYJNYCH	10
CZĘŚĆ III – NALEŻYTE ZARZĄDZANIE FINANSAMI UE	11
A. PROGRAMOWANIE FINANSOWE	11
B. AGENCJE I SZKOŁY EUROPEJSKIE	12
ZAŁĄCZNIK – WSPÓŁPRACA MIĘDZYINSTYTUCJONALNA W TRAKCIE PROCEDURY BUDŻETOWEJ	14
<i>Część A. Harmonogram procedury budżetowej</i>	14
<i>Część B. Priorytety w ramach procedury budżetowej</i>	14
<i>Część C. Uchwalenie projektu budżetu i aktualizacja preliminarza</i>	14
<i>Część D. Procedura budżetowa przed procedurą pojednawczą</i>	15
<i>Część E. Procedura pojednawcza</i>	15
<i>Część F. Budżety korygujące</i>	18

Projekt

Porozumienie międzyinstytucjonalne

między Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją o współpracy w sprawach budżetowych i o należyтым zarządzaniu finansowym

PARLAMENT EUROPEJSKI, RADA UNII EUROPEJSKIEJ I KOMISJA EUROPEJSKA,
zwane dalej instytucjami,
UZGADNIAJĄ, CO NASTĘPUJE

1. Celem niniejszego porozumienia, przyjętego zgodnie z art. 295 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (zwanego dalej „TFUE”), jest poprawa funkcjonowania corocznej procedury budżetowej oraz współpracy między instytucjami w kwestiach budżetowych.
2. Porozumienie jest wiążące dla wszystkich instytucji przez cały okres obowiązywania.
3. Niniejsze porozumienie nie zmienia uprawnień budżetowych właściwych dla poszczególnych instytucji, określonych w traktatach, w rozporządzeniu Rady (UE) nr .../201x ustanawiającym wieloletnie ramy finansowe na lata 2014-20xx¹ (zwanym dalej rozporządzeniem w sprawie WRF) oraz w rozporządzeniu nr /201x Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie reguł finansowych mających zastosowanie do budżetu rocznego Unii (zwanym dalej rozporządzeniem finansowym)².
4. Wszelkie zmiany w niniejszym porozumieniu wymagają zgody wszystkich instytucji.
5. Niniejsze porozumienie składa się z trzech części:
 - Część I zawiera przepisy uzupełniające dotyczące wieloletnich ram finansowych, a także przepis dotyczący szczególnych instrumentów nieujętych w ramach finansowych.
 - Część II dotyczy współpracy międzyinstytucjonalnej podczas procedury budżetowej.
 - Część III zawiera przepisy dotyczące należytego zarządzania finansami UE.
6. Niniejsze porozumienie wchodzi w życie w tym samym dniu co rozporządzenie w sprawie WRF i zastępuje porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. między Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami³.

¹ Dz.U. L z [...] r., s. .

² Dz.U. L z [...] r., s. .

³ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1.

CZEŚĆ I – RAMY FINANSOWE oraz INSTRUMENTY SZCZEGÓLNE

A. PRZEPISY DOTYCZĄCE RAM FINANSOWYCH

7. Informacje dotyczące operacji nieujętych w budżecie ogólnym Unii Europejskiej oraz spodziewane zmiany w poszczególnych kategoriach zasobów własnych Unii, podane orientacyjnie, zostają ujęte w osobnych tabelach. Informacje te są corocznie aktualizowane i uwzględniane w dokumentach dołączanych do projektu budżetu.
8. Z wyjątkiem podpułapu „Spójność społeczna, gospodarcza i terytorialna” ram finansowych, na potrzeby należytego zarządzania finansami instytucje zapewniają, na ile to możliwe, w czasie trwania procedury budżetowej oraz w czasie uchwalania budżetu, pozostawienie dostatecznych marginesów poniżej pułapów dla poszczególnych działań.

Aktualizacja prognoz dotyczących środków na płatności po 2020 r.

9. W 2017 r. Komisja dokona aktualizacji prognoz dotyczących środków na płatności po 2020 r. W aktualizacji tej uwzględni rzeczywiste wykonanie środków budżetowych na zobowiązania oraz środków budżetowych na płatności, jak również prognozy dotyczące wykonania. Weźmie również pod uwagę zasady zdefiniowane w celu zapewnienia uporządkowanego kształtowania się środków na płatności względem środków na zobowiązania oraz prognoz przyrostu dochodu narodowego brutto Unii Europejskiej.

B. PRZEPISY DOTYCZĄCE INSTRUMENTÓW SZCZEGÓLNYCH, NIEUJĘTYCH W RAMACH FINANSOWYCH

B.1. Rezerwa na pomoc nadzwyczajną

10. Rezerwa na pomoc nadzwyczajną ma umożliwić szybkie reagowanie na określone potrzeby państw trzecich w zakresie pomocy, wynikające ze zdarzeń, których nie można było przewidzieć w momencie ustalania budżetu, przede wszystkim na operacje humanitarne, lecz również na cywilne zarządzanie kryzysowe, ochronę ludności lub szczególnie napięte sytuacje związane z przyływem imigrantów na zewnętrznych granicach Unii, jeżeli wymagają tego okoliczności.

Roczną kwotę rezerwy ustalono na 350 mln EUR (w cenach z 2011 r.) i zgodnie z rozporządzeniem finansowym można ją wykorzystać do roku n+1. Rezerwa ta figuruje w budżecie ogólnym Unii Europejskiej jako rezerwa. W pierwszej kolejności wykorzystane zostaną kwoty przeniesione z poprzednich lat według porządku chronologicznego. Ta część rocznej kwoty z roku n, która nie zostanie wykorzystana w roku n+1, wygasa.

Gdy Komisja uzna, że konieczne jest uruchomienie rezerwy, przedstawi obydwu organom władzy budżetowej wniosek o przesunięcie środków z rezerwy do odpowiednich pozycji budżetu.

Każdy wniosek Komisji o przesunięcie środków z rezerwy musi być jednak poprzedzony zbadaniem możliwości realokacji środków.

W przypadku braku porozumienia uruchomiona zostaje procedura rozmów trójstronnych.

Przesunięcia dokonywane są zgodnie z rozporządzeniem finansowym.

B.2. Fundusz Solidarności Unii Europejskiej

11. Fundusz Solidarności Unii Europejskiej ma umożliwiać pomoc finansową w razie poważnych klęsk żywiołowych na terytorium państwa członkowskiego lub kraju kandydującego, zgodnie z definicją zawartą w odpowiednim akcie podstawowym. Pułap rocznej kwoty dostępnej w ramach funduszu wynosi 1 mld EUR (w cenach z 2011 r.). Dnia 1 października każdego roku co najmniej jedna czwarta rocznej kwoty pozostaje dostępna w celu pokrycia potrzeb powstających do końca roku. Część rocznej kwoty, która nie została zapisana w budżecie, nie może zostać przeniesiona na kolejne lata.

W wyjątkowych przypadkach i jeżeli pozostające środki finansowe dostępne w ramach funduszu w roku wystąpienia klęski, zgodnie z definicją zawartą w odpowiednim akcie podstawowym, nie są wystarczające do pokrycia kwoty pomocy uważanej za niezbędną przez władzę budżetową, Komisja może zaproponować, aby różnica została sfinansowana w ramach kwoty przeznaczonej na rok następny. Roczna kwota środków dostępnych w ramach funduszu, zapisywana co roku w budżecie, nie może w żadnym wypadku przekroczyć 1 mld EUR.

W momencie spełnienia warunków uruchomienia funduszu określonych w odpowiednim akcie podstawowym Komisja składa wniosek o wykorzystanie funduszu. Jeżeli będą istnieć możliwości realokacji środków w ramach działu wymagającego dodatkowych wydatków, Komisja – za pomocą odpowiedniego instrumentu budżetowego – uwzględni to przy sporządzaniu koniecznego wniosku zgodnie z rozporządzeniem finansowym. Decyzja o uruchomieniu środków z Funduszu jest podejmowana wspólnie przez oba organy władzy budżetowej. Rada stanowi większością kwalifikowaną, a Parlament Europejski – większością głosów swoich członków i trzech piątych oddanych głosów.

W przypadku braku porozumienia uruchomiona zostaje procedura rozmów trójstronnych.

B.3. Instrument elastyczności

12. Instrument elastyczności o rocznym pułapie w wysokości 500 mln EUR (w cenach z 2011 r.) ma umożliwić finansowanie w określonym roku budżetowym i do wskazanej wysokości jasno określonych wydatków, których nie można było pokryć w ramach pułapów dostępnych w ramach innych działów.

Roczna kwota instrumentu elastyczności może być wykorzystana do roku $n+3$. W pierwszej kolejności wykorzystane zostaną kwoty przeniesione z poprzednich lat według porządku chronologicznego. Ta część rocznej kwoty z roku n , która nie zostanie wykorzystana w roku $n+3$, wygasa.

Komisja przedstawia wniosek dotyczący uruchomienia instrumentu elastyczności po zbadaniu wszelkich możliwości realokacji środków w ramach działu wymagającego dodatkowych wydatków.

We wniosku określone zostają potrzeby wymagające sfinansowania oraz wymagana kwota. Może on zostać przedstawiony na dowolny rok budżetowy podczas trwania procedury budżetowej.

Decyzja o uruchomieniu środków z instrumentu elastyczności jest podejmowana wspólnie przez oba organy władzy budżetowej. Rada stanowi większością kwalifikowaną, a Parlament Europejski – większością głosów swoich członków i trzech piątych oddanych głosów.

Porozumienie w tej sprawie zawierane jest w ramach corocznej procedury budżetowej.

B.4. Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji

13. Celem Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji jest zapewnianie dodatkowego wsparcia pracownikom ponoszącym konsekwencje znacznych zmian w strukturze handlu światowego oraz udzielanie im pomocy w powrocie na rynek pracy, jak również rolnikom odczuwającym skutki globalizacji.

Wysokość środków funduszu nie może przekroczyć 429 mln EUR rocznie (w cenach z 2011 r.).

Środki te figurują w budżecie ogólnym Unii Europejskiej jako rezerwa.

W momencie spełnienia warunków uruchomienia funduszu określonych w odpowiednim akcie podstawowym Komisja składa wniosek o wykorzystanie funduszu. Decyzja o uruchomieniu środków z funduszu jest podejmowana wspólnie przez oba organy władzy budżetowej. Rada stanowi większością kwalifikowaną, a Parlament Europejski – większością głosów swoich członków i trzech piątych oddanych głosów.

Wraz z wnioskiem dotyczącym decyzji w sprawie wykorzystania funduszu Komisja przedstawia obydwu organom władzy budżetowej wniosek dotyczący przesunięcia środków do odpowiednich pozycji w budżecie. W przypadku braku porozumienia uruchomiona zostaje procedura rozmów trójstronnych.

Przesunięcia związane z funduszem dokonywane są zgodnie z rozporządzeniem finansowym.

B.5. Rezerwa na wypadek kryzysów w sektorze rolniczym

14. Rezerwa na wypadek kryzysów w sektorze rolniczym ma stanowić dodatkowe wsparcie sektora w przypadku wystąpienia poważnych kryzysów mających wpływ na produkcję rolną lub dystrybucję produktów rolnych, jeżeli wsparcia tego nie można sfinansować w ramach pułapu dostępnego dla [Działu 2].

Wysokość rezerwy nie może przekroczyć 500 mln EUR rocznie (w cenach z 2011 r.).

Środki te figurują w budżecie ogólnym Unii Europejskiej jako rezerwa.

Gdy Komisja uzna, że konieczne jest uruchomienie rezerwy, zgodnie z właściwym aktem podstawowym, przedstawi obydwu organom władzy budżetowej wniosek o przesunięcie środków z rezerwy do odpowiednich pozycji budżetu. Każdy wniosek Komisji o przesunięcie środków z rezerwy musi być jednak poprzedzony zbadaniem możliwości realokacji środków.

W przypadku braku porozumienia uruchomiona zostaje procedura rozmów trójstronnych.

Przesunięcia związane z rezerwą dokonywane są zgodnie z rozporządzeniem finansowym.

B.6. Margines na nieprzewidziane wydatki

15. Poza pułapem ram finansowych ustanowi się margines na nieprzewidziane wydatki w wysokości do 0,03 % dochodu narodowego brutto Unii Europejskiej, który ma służyć jako instrument reagowania na nieprzewidziane sytuacje i ma być wykorzystywany jedynie w ostateczności.

W danym roku budżetowym wysokość środków wykorzystanych w ramach marginesu na nieprzewidziane wydatki nie powinna przekroczyć maksymalnej kwoty przewidzianej w art. 4 ust. 1 lit. c) rozporządzenia w sprawie WRF, a wykorzystanie tego instrumentu musi być spójne z pułapem zasobów własnych.

Komisja, po przeprowadzeniu dogłębnej analizy wszystkich dostępnych możliwości finansowania, składa wniosek o uruchomienie całości lub części środków w ramach marginesu na nieprzewidziane wydatki. Wraz z wnioskiem o uruchomienie środków z marginesu na nieprzewidziane wydatki Komisja składa wniosek o ponowne przydzielenie znacznej kwoty w ramach istniejącego budżetu, wyliczonej w oparciu o dokonaną analizę .

Decyzja o uruchomieniu środków z marginesu na nieprzewidziane wydatki jest podejmowana wspólnie przez oba organy władzy budżetowej. Rada stanowi większością kwalifikowaną, a Parlament Europejski – większością głosów swoich członków i trzech piątych oddanych głosów.

CZEŚĆ II – POPRAWA WSPÓŁPRACY MIĘDZYINSTYTUCJONALNEJ W SPRAWACH BUDŻETOWYCH

A. PROCEDURA WSPÓŁPRACY MIĘDZYINSTYTUCJONALNEJ

16. Szczegóły współpracy międzyinstytucjonalnej w trakcie procedury budżetowej przedstawiono w załączniku.

B. WŁĄCZENIE PRZEPISÓW FINANSOWYCH DO AKTÓW USTAWODAWCZYCH

17. Każdy akt ustawodawczy dotyczący programu wieloletniego przyjmowany zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą zawiera przepis, w którym organ prawodawczy określi pulę środków dostępną w ramach programu.

Kwota ta stanowi główny punkt odniesienia dla władzy budżetowej podczas corocznej procedury budżetowej.

Przy sporządzaniu projektu budżetu władza budżetowa i Komisja zobowiązują się, że przez cały okres trwania danego programu nie dopuszczą do odstępstwa od ustalonej kwoty o więcej niż 10 %, chyba że pojawią się nowe, obiektywne, długoterminowe okoliczności, dla których podane zostanie wyraźne i ściśle określone uzasadnienie z uwzględnieniem wyników uzyskanych przy realizacji programu, w szczególności na podstawie dokonanych ocen. Ewentualne zwiększenie wynikające z tego rodzaju zmian nie może wykraczać poza pułap wyznaczony dla odnośnego działu, bez uszczerbku dla wykorzystania instrumentów przewidzianych w rozporządzeniu w sprawie WRF oraz w niniejszym porozumieniu.

Niniejszy punkt nie ma zastosowania do środków na programy spójności przyjęte zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą, na które państwa członkowskie wstępnie przydzieliły środki i dla których ustalono pulę środków na cały okres obowiązywania programu, ani do środków na duże projekty, o których mowa w art. 14 rozporządzenia w sprawie WRF.

18. Akty ustawodawcze dotyczące wieloletnich programów niepodlegających zwykłej procedurze ustawodawczej nie zawierają „kwot uznanych za konieczne”.

W przypadku gdy Rada pragnęłaby uwzględnić odniesienie finansowe, zostaje ono uznane za wskazujące wolę organu prawodawczego i nie wpływa na uprawnienia władzy budżetowej określone w TFUE. Przepis ten zostaje wymieniony we wszystkich aktach ustawodawczych zawierających takie odniesienie finansowe.

Jeżeli dana kwota była przedmiotem porozumienia osiągniętego w drodze procedury pojednawczej przewidzianej we wspólnej deklaracji Parlamentu

Europejskiego, Rady i Komisji z dnia 4 marca 1975 r.⁴, jest ona uznana za kwotę odniesienia w rozumieniu pkt 17 niniejszego porozumienia.

C. WYDATKI DOTYCZĄCE POROZUMIEŃ W SPRAWIE POŁOWÓW

19. Wydatki na porozumienia w sprawie połowów podlegają następującym zasadom szczegółowym:

Komisja zobowiązuje się regularnie informować Parlament Europejski o przygotowaniach i prowadzeniu negocjacji, z uwzględnieniem skutków dla budżetu.

Institucje zobowiązują się podjąć wszelkie starania w trakcie procesu prawodawczego odnoszącego się do porozumień w sprawie połowów, aby wszelkie procedury były realizowane jak najszybciej.

Kwoty przewidziane w budżecie na nowe porozumienia lub przedłużenie porozumień, które wchodzi w życie po dniu 1 stycznia odnośnego roku budżetowego, są zapisywane w rezerwie.

Jeżeli środki odnoszące się do porozumień w sprawie połowów (łącznie z rezerwą) okażą się niewystarczające, Komisja dostarcza władzy budżetowej informacje konieczne do wymiany poglądów w formie rozmów trójstronnych, ewentualnie w uproszczonej formie, na temat przyczyn danej sytuacji oraz środków, które mogłyby zostać przyjęte w ramach ustalonych procedur. W razie konieczności Komisja proponuje odpowiednie środki.

Co kwartał Komisja przedstawia władzy budżetowej szczegółowe informacje na temat realizacji obowiązujących porozumień oraz prognozę finansową na pozostałą część roku.

D. FINANSOWANIE WSPÓLNEJ POLITYKI ZAGRANICZNEJ I BEZPIECZEŃSTWA (WPZiB)

20. W zakresie wydatków na WPZiB ponoszonych z budżetu ogólnego Unii Europejskiej zgodnie z art. 41 Traktatu o Unii Europejskiej instytucje dążą, w ramach komitetu pojednawczego i na podstawie projektu budżetu przygotowanego przez Komisję, do osiągnięcia w każdym roku porozumienia w sprawie kwoty wydatków operacyjnych ponoszonych z budżetu Unii Europejskiej oraz co do podziału tej kwoty pomiędzy artykuły rozdziału budżetu dotyczącego WPZiB zaproponowane w czwartym akapicie niniejszego punktu. W razie braku porozumienia przyjmuje się, że Parlament Europejski i Rada wprowadzają do budżetu kwotę zawartą w poprzednim budżecie lub kwotę zaproponowaną w projekcie budżetu, w zależności od tego, która z nich będzie niższa.

Łączna kwota wydatków operacyjnych w ramach WPZiB zostaje rozdzielona pomiędzy artykuły rozdziału budżetu dotyczącego WPZiB zgodnie z propozycją zawartą w czwartym akapicie niniejszego punktu. Każdy artykuł obejmuje instrumenty już przyjęte, instrumenty przewidywane, lecz jeszcze nie przyjęte,

⁴ Dz.U. C 89 z 22.4.1975, s. 1.

oraz wszystkie przyszłe, tzn. nieprzewidziane instrumenty, które zostaną przyjęte przez Radę w trakcie odnośnego roku budżetowego.

Ponieważ na podstawie rozporządzenia finansowego Komisja posiada uprawnienia do samodzielnego dokonywania przesunięć środków pomiędzy artykułami w ramach rozdziału budżetu dotyczącego WPZiB, zapewniona zostanie elastyczność uważana za niezbędną do szybkiej realizacji działań w ramach WPZiB. W przypadku gdy kwota zapisana w rozdziale budżetu dotyczącym WPZiB okazałaby się w ciągu roku budżetowego niewystarczająca do pokrycia koniecznych wydatków, Parlament Europejski i Rada, działając na wniosek Komisji, przystępują pilnie do poszukiwania rozwiązania, biorąc pod uwagę art. 2 rozporządzenia w sprawie WRF oraz pkt 10 niniejszego porozumienia.

W rozdziale budżetu dotyczącym WPZiB artykuły, w ramach których mają być uwzględniane działania w zakresie WPZiB, mogą mieć następujące nazwy:

- działania w ramach zarządzania kryzysowego, zapobieganie konfliktom, ich rozwiązywanie i działania stabilizacyjne, monitorowanie i wdrażanie procesów pokojowych i procesów związanych z zapewnieniem bezpieczeństwa,
- nierozprzestrzenianie broni i rozbrojenie,
- środki stosowane w stanach zagrożenia,
- środki przygotowawcze i środki następcze,
- specjaliści przedstawiciele Unii Europejskiej.

Kwota przeznaczona na środki zapisane w artykule, o którym mowa w tiret trzecim, nie może przekroczyć 20 % łącznej kwoty w rozdziale budżetu dotyczącym WPZiB.

21. Każdego roku Wysoki Przedstawiciel Unii ds. Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (zwany dalej Wysokim Przedstawicielem) konsultuje się z Parlamentem Europejskim w sprawie dokumentu perspektywicznego, który zostaje przekazany do dnia 15 czerwca danego roku i określa główne aspekty i podstawowe opcje w zakresie WPZiB, łącznie ze skutkami finansowymi dla budżetu ogólnego Unii Europejskiej oraz oceną środków wprowadzonych w roku n-1. Ponadto Wysoki Przedstawiciel na bieżąco informuje Parlament Europejski poprzez wspólne spotkania konsultacyjne organizowane co najmniej pięć razy w roku w ramach regularnego dialogu politycznego dotyczącego WPZiB, uzgadniane najpóźniej w trakcie obrad komitetu pojednawczego. Udział w takich spotkaniach biorą:

- w imieniu Parlamentu Europejskiego: prezydium dwóch przedmiotowo właściwych komisji;
- w imieniu Rady: przewodniczący Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa.

Komisja zostaje zaproszona do udziału w tych spotkaniach.

W każdym przypadku gdy Rada przyjmie decyzję w dziedzinie WPZiB pociągającą za sobą wydatki, Wysoki Przedstawiciel niezwłocznie i w każdym przypadku w nieprzekraczalnym terminie pięciu dni roboczych od przyjęcia ostatecznej decyzji przesyła do Parlamentu Europejskiego szacunki dotyczące przewidywanych kosztów („ocena skutków finansowych”), w szczególności odnoszących się do harmonogramu, wykorzystania personelu, pomieszczeń i innej infrastruktury, środków transportu, potrzeb szkoleniowych i ustaleń dotyczących bezpieczeństwa.

Raz na kwartał Komisja informuje władzę budżetową o realizacji działań w zakresie WPZiB oraz przedstawi prognozy finansowe dotyczące pozostałej części roku.

E. ZAANGAŻOWANIE INSTYTUCJI W ZAKRESIE POLITYKI ROZWOJOWEJ I EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU ROZWOJU

22. Komisja rozpocznie wspólny dialog z Parlamentem Europejskim na temat kwestii dotyczących polityki rozwojowej, niezależnie od źródła jej finansowania. Metody stosowane przez Parlament Europejski do kontroli Europejskiego Funduszu Rozwoju będą na zasadzie dobrowolności dostosowane do prawa kontroli, które zostanie określone w budżecie ogólnym UE, w szczególności do Instrumentu Finansowania Współpracy na rzecz Rozwoju, zgodnie z warunkami, które zostaną określone podczas nieformalnego dialogu.

F. WSPÓLPRACA INSTYTUCJI W TRAKCIE PROCEDURY BUDŻETOWEJ W SPRAWACH WYDATKÓW ADMINISTRACYJNYCH

23. Parlament Europejski, Rada i Komisja dążą do zawarcia porozumienia w sprawie podziału obciążeń administracyjnych każdego roku na wczesnym etapie corocznej procedury budżetowej. Preliminarz wydatków każdej instytucji będzie zawierał ocenę możliwych skutków budżetowych wynikających ze zmian dla przepisów regulaminu pracowniczego. Parlament Europejski i Rada są zgodne co do tego, że należy dopilnować, aby skutki te były uwzględnione przy zatwierdzaniu środków dla każdej instytucji.

Parlament Europejski, Rada i Komisja zgadzają się stopniowo ograniczyć liczbę personelu o 5% między 2013 r. i 2018 r. To ograniczenie ma dotyczyć wszystkich instytucji, organów i agencji.

CZĘŚĆ III – NALEŻYTE ZARZĄDZANIE FINANSAMI UE

A. PROGRAMOWANIE FINANSOWE

24. Komisja przedkłada pełne programowanie finansowe dla działów 1 (oprócz podpułapu „Spójność społeczna, gospodarcza i terytorialna”), 2 (dla środowiska naturalnego i rybołówstwa), 3 i 4 ram finansowych dwa razy do roku: pierwszy raz w kwietniu/maju (wraz z dokumentami załączonymi do projektu budżetu), a następnie w grudniu/styczniu (po przyjęciu budżetu). Dokument ten, uporządkowany według działów, obszarów polityki i pozycji w budżecie, powinien określać:

- a) obowiązujące prawodawstwo z rozróżnieniem na programy wieloletnie i działania roczne:
 - w przypadku programów wieloletnich Komisja powinna określić procedurę, w ramach której zostały one przyjęte (zwykła i specjalna procedura ustawodawcza), okres ich obowiązywania, całkowitą pulę środków finansowych oraz udział przypisany do wydatków administracyjnych;
 - w przypadku działań rocznych (projektów pilotażowych, działań przygotowawczych, agencji) oraz działań finansowanych w ramach prerogatyw Komisji powinna ona dostarczyć szacunki wieloletnie oraz marginesy założone w ramach zatwierdzonych pułapów przewidzianych w [rozporządzeniu delegowanym w sprawie procedur wykonawczych dotyczących rozporządzenia finansowego];
- b) wnioski ustawodawcze będące w trakcie procedury ustawodawczej: bieżące wnioski Komisji, wraz z ostatnią aktualizacją.

Komisja powinna rozważyć sposoby powiązania programowania finansowego z jej programowaniem prawodawczym, aby zapewnić bardziej precyzyjne i wiarygodne prognozy. W przypadku każdego wniosku ustawodawczego Komisja winna wskazać, czy jest on włączony do programu na okres od kwietnia do grudnia. Władza budżetowa powinna być informowana w szczególności o:

- a) wszystkich nowych przyjętych aktach ustawodawczych oraz wszystkich wnioskach będących w trakcie procedury ustawodawczej, które jednak nie są ujęte w dokumencie na okres od kwietnia do grudnia (wraz z odnośnymi kwotami);
- b) prawodawstwie przewidzianym w rocznym programie prac prawodawczych Komisji ze wskazaniem działań mogących mieć skutki finansowe (tak/nie).

W razie potrzeby Komisja powinna określić niezbędne zmiany w programie, jakie pociągną za sobą nowe wnioski ustawodawcze.

B. AGENCJE I SZKOŁY EUROPEJSKIE

25. Przed przedłożeniem wniosku dotyczącego utworzenia jakiegokolwiek nowej agencji Komisja powinna sporządzić wiarygodną, pełną i obiektywną ocenę skutków, biorąc między innymi pod uwagę konieczną liczbę personelu o odpowiednich kwalifikacjach, aspekty dotyczące stosunku korzyści do kosztów, skutki dla działań na szczeblu krajowym i unijnym oraz skutki budżetowe dla odpowiednich działów wydatków. Na podstawie tych informacji i bez uszczerbku dla procedur ustawodawczych obowiązujących w przypadku tworzenia agencji obydwie organy władzy budżetowej zobowiązują się w ramach współpracy budżetowej osiągnąć na czas porozumienie w sprawie finansowania agencji.

Należy zastosować następującą procedurę:

- po pierwsze, Komisja będzie systematycznie przedstawiać podczas pierwszej rundy rozmów trójstronnych po przyjęciu jej wniosku wszelkie wnioski dotyczące utworzenia nowej agencji oraz prezentować ocenę skutków finansowych regulacji dołączaną do aktu prawnego postulującego utworzenie danej agencji, a także przedstawiać konsekwencje jej utworzenia dla pozostałego okresu programowania finansowego;
- po drugie, uwzględniając postęp dokonany w procesie prawodawczym, oraz pod warunkiem że każdy organ władzy budżetowej jest w stanie zająć stanowisko w sprawie finansowych skutków wniosku przed przyjęciem danego aktu prawnego, utworzenie nowej agencji zostanie włączone do porządku obrad następnej rundy rozmów trójstronnych (w pilnych przypadkach w formie uproszczonej) z myślą o osiągnięciu porozumienia dotyczącego finansowania;
- po trzecie, porozumienie osiągnięte podczas rozmów trójstronnych będzie potwierdzane we wspólnym oświadczeniu z zastrzeżeniem zatwierdzenia przez każdy z organów władzy budżetowej zgodnie z ich odpowiednimi regulaminami wewnętrznymi.

Taka sama procedura będzie stosowana w przypadku zmiany aktu prawnego, na mocy którego zostaje utworzona agencja mająca wpływ na zasoby przedmiotowej agencji.

Jeżeli dokona się znacznych zmian w zakresie uprawnień agencji bez jednoczesnej zmiany aktu prawnego, na mocy którego utworzona została przedmiotowa agencja, Komisja informuje o tym organy władzy budżetowej, przedkładając zmienioną ocenę skutków finansowych, tak aby umożliwić organom władzy budżetowej osiągnięcie na czas porozumienia w sprawie finansowania agencji.

W przypadku planów utworzenia nowej szkoły europejskiej przez Radę Zarządzającą, należy zastosować podobną procedurę z powodu skutków, jakie utworzenie szkoły wywrze na budżet UE.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

*W imieniu Komisji
Członek Komisji*

ZAŁĄCZNIK – WSPÓLPRACA MIĘDZYINSTYTUCJONALNA W TRAKCIE PROCEDURY BUDŻETOWEJ

Część A. Harmonogram procedury budżetowej

1. W realizacji poszczególnych etapów procedury budżetowej instytucje przestrzegają harmonogramu określonego w pkt 2, 3, 5, 11, 12, 13, 14 i 15. Przed rozpoczęciem procedury budżetowej instytucje mogą w razie potrzeby i z odpowiednim wyprzedzeniem wspólnie uzgodnić ewentualne niezbędne zmiany harmonogramu.

Część B. Priorytety w ramach procedury budżetowej

2. Z odpowiednim wyprzedzeniem przed przyjęciem projektu budżetu przez Komisję, najpóźniej w kwietniu, zwoływane są rozmowy trójstronne w celu omówienia ewentualnych priorytetów w ramach budżetu na kolejny rok budżetowy.

Część C. Uchwalenie projektu budżetu i aktualizacja preliminarza

3. Instytucje inne niż Komisja są proszone o przyjęcie swoich preliminarzy najpóźniej do końca marca.
4. Przed przyjęciem swoich preliminarzy Parlament Europejski, Rada i Komisja ustalają, jak mają się kształtować pożądane roczne wahania poziomu wydatków administracyjnych dla wszystkich instytucji.
5. Komisja przyjmuje projekt budżetu w ostatnim tygodniu kwietnia lub najpóźniej w pierwszym tygodniu maja. Po przyjęciu projektu budżetu, w tym ogólnego zestawienia dochodów, Komisja udostępnia go publicznie przed końcem maja.
6. Komisja przedstawia każdego roku projekt budżetu ukazujący rzeczywiste potrzeby Unii Europejskiej w zakresie finansowania.

Komisja bierze pod uwagę:

- a) przedstawione przez państwa członkowskie prognozy dotyczące funduszy strukturalnych,
- b) możliwość wykorzystania przydziału środków, przy dążeniu do zachowania ścisłej zależności między środkami na zobowiązania i środkami na płatności,
- c) możliwości realizowania polityki w nowych obszarach poprzez projekty pilotażowe, nowe działania przygotowawcze lub kontynuację dobiegających końca działań wieloletnich, po uprzednim oceniu możliwości przyjęcia aktu podstawowego w rozumieniu rozporządzenia finansowego (definicja aktu podstawowego, uwarunkowanie wykonania przyjęciem aktu podstawowego oraz wyjątki),

- d) konieczność zagwarantowania, że wszelkie zmiany wydatków w odniesieniu do poprzedniego roku będą zgodne z ograniczeniami wynikającymi z dyscypliny budżetowej.
- 7. Instytucje unikają, na ile to możliwe, wprowadzania do budżetu pozycji obejmujących nieznaczne kwoty wydatków operacyjnych.
- 8. Obydwa organy władzy budżetowej zobowiązują się również mieć na względzie ocenę możliwości wykonania budżetu zawartą w projektach sporządzanych przez Komisję oraz w związku z wykonaniem aktualnego budżetu.
- 9. W interesie należytego zarządzania finansami i ze względu na skutki istotnych zmian nomenklatury budżetowej w ramach tytułów i rozdziałów dotyczących obowiązków departamentów Komisji w zakresie sprawozdań z zarządzania obydwie organy władzy budżetowej zobowiązują się omawiać wszelkie istotne zmiany z Komisją podczas procedury pojednawczej.
- 10. Do czasu zwołania komitetu pojednawczego Komisja może w razie potrzeby wprowadzić poprawki do projektu budżetu zgodnie z art. 314 ust. 2 TFUE, w tym w formie listu w sprawie poprawek aktualizującego preliminarz wydatków na rolnictwo. Komisja bezzwłocznie przedkłada informacje dotyczące aktualizacji projektu budżetu do rozpatrzenia obydwu organom władzy budżetowej. Ponadto przedstawia władzy budżetowej wszelkie stosowne uzasadnienia, jakie są wymagane.

Część D. Procedura budżetowa przed procedurą pojednawczą

- 11. Rozmowy trójstronne zostają zwołane z odpowiednim wyprzedzeniem przed czytaniem w Radzie, tak aby umożliwić instytucjom wymianę poglądów na temat projektu budżetu.
- 12. Aby Komisja mogła w odpowiednim czasie ocenić możliwość wykonania poprawek przewidzianych przez władzę budżetową, dotyczących utworzenia nowych działań przygotowawczych/projektów pilotażowych lub przedłużenia istniejących, obydwie organy władzy budżetowej informują Komisję do połowy czerwca o swoich zamiarach w tym względzie, tak aby pierwsze rozmowy mogły się odbyć już podczas rozmów trójstronnych.
- 13. Rada kończy czytanie najpóźniej do końca lipca.
- 14. Głosowanie na zakończenie czytania w Komisji Budżetowej Parlamentu Europejskiego odbywa się do końca września lub najpóźniej na początku października, zaś głosowanie na zakończenie czytania na posiedzeniu plenarnym Parlamentu Europejskiego ma miejsce najpóźniej do końca października.
- 15. Przed posiedzeniem plenarnym Parlamentu Europejskiego można zwołać rozmowy trójstronne.

Część E. Procedura pojednawcza

- 16. Jeżeli Parlament Europejski przegłosuje poprawki do stanowiska Rady, przewodniczący Rady – w trakcie tego samego posiedzenia plenarnego –

zapozna się z rozbieżnościami w stanowiskach obu instytucji i udzieli przewodniczącemu Parlamentu Europejskiego zgody na bezzwłoczne zwołanie komitetu pojednawczego. Pismo zwołujące komitet pojednawczy zostanie przesłane nie później niż w pierwszym dniu roboczym w tygodniu następującym po zakończeniu sesji parlamentarnej, w trakcie której przeprowadzono głosowanie plenarne, a okres pojednawczy rozpocznie się następnego dnia. Trwający 21 dni okres oblicza się zgodnie z rozporządzeniem (EWG, Euratom) nr 1182/71 określającym zasady mające zastosowanie do okresów, dat i terminów.

17. Jeżeli Rada nie może wyrazić zgody na wszystkie poprawki przegłosowane przez Parlament Europejski, potwierdzi swoje stanowisko w piśmie przesłanym przed zaplanowanym terminem pierwszych rozmów trójstronnych podczas okresu pojednawczego. W takim przypadku komitet pojednawczy będzie postępował zgodnie z warunkami określonymi poniżej.
18. Komitet pojednawczy obraduje pod wspólnym przewodnictwem przedstawicieli Parlamentu Europejskiego i Rady. Posiedzeniom komitetu przewodniczą współprzewodniczący instytucji będących gospodarzami posiedzenia. Każda instytucja wyznacza zgodnie ze swym regulaminem reprezentujących ją uczestników każdego posiedzenia oraz określa mandat negocjacyjny.
19. Zgodnie z art. 314 ust. 5 akapit drugi TFUE Komisja uczestniczy w pracach komitetu pojednawczego i podejmuje wszelkie niezbędne inicjatywy na rzecz zbliżenia stanowisk Parlamentu Europejskiego i Rady.
20. Rozmowy trójstronne odbywają się na różnych szczeblach przez cały czas trwania procedury pojednawczej, w celu rozstrzygnięcia nierozwiązanych kwestii i przygotowania porozumienia w ramach komitetu pojednawczego.
21. Posiedzenia komitetu pojednawczego i rozmowy trójstronne odbywają się na zmianę w pomieszczeniach Parlamentu Europejskiego i Rady, tak aby zapewnić równy podział zasobów, w tym w zakresie tłumaczenia konferencyjnego.
22. Daty posiedzeń komitetu pojednawczego oraz rozmów trójstronnych ustali się z wyprzedzeniem przed rozpoczęciem procedury budżetowej, w drodze porozumienia między trzema instytucjami.
23. Komitetowi pojednawczemu zostanie udostępniony wspólny pakiet dokumentów (dokumenty bazowe) zawierających porównanie poszczególnych etapów procedury budżetowej⁵. Pakiet ten obejmie dane liczbowe „według pozycji”, ogólne kwoty według działów ram finansowych, a także skonsolidowany dokument zawierający dane liczbowe i uwagi odnoszące się do wszystkich pozycji budżetowych uznanych za technicznie „otwarte”. Bez uszczerbku dla ostatecznej decyzji komitetu pojednawczego w odrębnym dokumencie zostaną wyszczególnione wszystkie pozycje budżetowe uznane za technicznie

⁵ Poszczególne kroki obejmą: budżet obowiązujący w bieżącym roku budżetowym (w tym przyjęte budżety korygujące); wstępny projekt budżetu; stanowisko Rady w sprawie projektu budżetu; poprawki Parlamentu Europejskiego do stanowiska Rady oraz listy w sprawie poprawek przedstawione przez Komisję (o ile nie zostały one jeszcze w pełni zatwierdzone przez wszystkie instytucje).

zamknięte⁶. Dokumenty te będą klasyfikowane według nomenklatury budżetowej.

Do dokumentów bazowych przeznaczonych dla komitetu pojednawczego zostaną dołączone również inne dokumenty, w tym pismo Komisji w sprawie wykonalności dotyczące stanowiska Rady i poprawek Parlamentu Europejskiego oraz ewentualne pismo(-a) z innych instytucji dotyczące stanowiska Rady i poprawek Parlamentu Europejskiego.

24. Z myślą o osiągnięciu porozumienia przed upływem okresu pojednawczego, w trakcie rozmów trójstronnych:

- zostanie określony zakres negocjacji kwestii budżetowych, którymi należy się zająć;
- zostanie zatwierdzony wykaz pozycji budżetowych uznanych za technicznie zamknięte, z zastrzeżeniem ostatecznego porozumienia w sprawie całego budżetu na dany rok budżetowy;
- zostaną omówione kwestie określone na mocy tiret pierwszego z myślą o wypracowaniu ewentualnych porozumień, które zatwierdzi komitet pojednawczy;
- zostaną omówione kwestie tematyczne, również według działów wieloletnich ram finansowych.

Wstępne wnioski zostaną wyciągnięte wspólnie podczas lub w bezpośrednim następstwie każdej rundy rozmów trójstronnych; jednocześnie zostanie ustalony porządek obrad kolejnego posiedzenia. Wnioski takie zostaną zapisane przez instytucję organizującą dane posiedzenie trójstronne i zostaną uznane za tymczasowo zatwierdzone po upływie 24 godzin, bez uszczerbku dla ostatecznej decyzji komitetu pojednawczego.

25. Na posiedzeniach komitetu pojednawczego dostępne będą – w celu ewentualnego zatwierdzenia – wnioski z rozmów trójstronnych oraz dokument zawierający pozycje budżetowe, w odniesieniu do których wstępne porozumienie zostało wypracowane w trakcie rozmów trójstronnych.

26. Wspólny tekst przewidziany w art. 314 ust. 5 TFUE opracowuje sekretariat Parlamentu Europejskiego i sekretariat Rady, przy pomocy Komisji. Tekst ten będzie się składał z wprowadzającego dokumentu prawnego, zawierającego datę porozumienia osiągniętego na posiedzeniu komitetu pojednawczego, i załączników, które będą obejmować:

- dane liczbowe według pozycji w odniesieniu do wszystkich pozycji budżetowych oraz zbiorcze dane liczbowe według działów ram finansowych;
- skonsolidowany dokument zawierający dane liczbowe i końcowy tekst wszystkich pozycji, które zostały zmienione w trakcie procedury pojednawczej;
- wykaz pozycji, które nie zostały zmienione względem projektu budżetu ani stanowiska Rady w sprawie tego projektu.

⁶ Pozycja budżetowa uznana za technicznie zamkniętą to pozycja, w odniesieniu do której nie istnieją rozbieżności między Radą a Parlamentem Europejskim i w odniesieniu do której nie przedstawiono listu w sprawie poprawek.

Komitet pojednawczy może również zatwierdzić wnioski i ewentualne wspólne oświadczenia odnoszące się do budżetu.

27. Wspólny tekst zostanie przetłumaczony na wszystkie języki (przez służby Parlamentu Europejskiego) i przedłożony do zatwierdzenia obu organom władzy budżetowej w terminie 14 dni od dnia następującego po dniu, w którym osiągnięto porozumienie w sprawie wspólnego tekstu zgodnie z pkt 26.

Budżet będzie podlegał ostatecznej redakcji przez prawników lingwistów po przyjęciu wspólnego tekstu; redakcja ta będzie polegała na połączeniu załączników do wspólnego tekstu i pozycji budżetowych, które nie zostały zmienione w trakcie procedury pojednawczej.

28. Instytucja organizująca posiedzenie (rozmowy trójstronne lub posiedzenie pojednawcze) zapewni tłumaczenie obrad na wszystkie języki zgodnie z pełnym systemem językowym mającym zastosowanie do posiedzeń komitetu pojednawczego oraz doraźnym systemem językowym w odniesieniu do rozmów trójstronnych.

Instytucja organizująca posiedzenie zadba o powielenie i rozprowadzenie dokumentów roboczych.

Służby wszystkich trzech instytucji będą współpracować w zakresie rejestrowania wyników negocjacji w celu sfinalizowania wspólnego tekstu.

Część F. Budżety korygujące

Zasady ogólne

29. Mając na uwadze, że budżety korygujące są często skoncentrowane na konkretnych, a niekiedy pilnych kwestiach, instytucje uzgadniają następujące zasady, aby zapewnić odpowiednią współpracę międzyinstytucjonalną umożliwiającą płynne i sprawne przyjmowanie budżetów korygujących, o ile to możliwe, bez konieczności zwoływania w tym celu posiedzenia pojednawczego.
30. Na ile to możliwe, instytucje dokładają starań, aby ograniczyć liczbę budżetów korygujących.

Harmonogram

31. Komisja informuje z wyprzedzeniem obydwie organy władzy budżetowej o ewentualnych datach przyjęcia projektów budżetów korygujących, nie przesądzając jednak o ostatecznej dacie ich przyjęcia.
32. Każdy z organów władzy budżetowej dokłada starań, aby zgodnie ze swoim regulaminem wewnętrznym rozpatrzyć przedłożony przez Komisję projekt budżetu korygującego jak najszybciej po przyjęciu go przez Komisję.
33. W celu przyspieszenia procedury obydwie organy władzy budżetowej dopilnują, aby ich harmonogramy prac były w miarę możliwości skoordynowane, tak aby procedura mogła zostać przeprowadzona w sposób spójny i sprzyjający zbliżeniu stanowisk. Postarają się zatem jak najszybciej opracować orientacyjny harmonogram poszczególnych etapów kończących się ostatecznym przyjęciem budżetu korygującego.

Obydwa organy władzy budżetowej wezmą pod uwagę stosunkowo pilny charakter budżetu korygującego oraz konieczność zatwierdzenia go w należyтым terminie, tak aby mógł on wejść w życie w roku, którego dotyczy.

Współpraca podczas czytania w obydwu organach władzy budżetowej

34. Instytucje współpracują ze sobą w dobrej wierze podczas całej procedury, aby umożliwić w najwyższym możliwym stopniu przyjęcie budżetów korygujących na wczesnym etapie procedury.

W odpowiednich przypadkach, gdy istnieje ryzyko rozbieżności opinii, każdy z organów władzy budżetowej, przed zajęciem ostatecznego stanowiska w sprawie budżetu korygującego, bądź też Komisja, może zaproponować zwołanie specjalnych rozmów trójstronnych w celu omówienia rozbieżności oraz osiągnięcia kompromisu.

35. Wszystkie projekty budżetów korygujących przedstawione przez Komisję, ale jeszcze nie zatwierdzone, są systematycznie wpisywane do porządku rozmów trójstronnych planowanych w toku corocznej procedury budżetowej. Komisja przedstawia projekty budżetów korygujących, zaś oba organy władzy budżetowej informują ją o swoim stanowisku, o ile to możliwe, przed datą rozmów trójstronnych.
36. Jeżeli w trakcie rozmów trójstronnych dojdzie do zawarcia kompromisu, każdy z organów władzy budżetowej zobowiąże się do uwzględnienia wyniku tych rozmów podczas debaty nad budżetem korygującym zgodnie z Traktatem i swoim regulaminem wewnętrznym.

Współpraca podczas czytania w obydwu organach władzy budżetowej

37. W przypadku gdy Parlament Europejski zatwierdza bez poprawek stanowisko Rady, budżet korygujący zostaje przyjęty.
38. Jeżeli Parlament Europejski przyjmie poprawki większością głosów swoich członków, zastosowanie ma art. 314 ust. 4 lit. c) TFUE. Przed posiedzeniem komitetu pojednawczego zwołane jednak zostaną rozmowy trójstronne.
- Jeżeli w trakcie rozmów trójstronnych osiągnięte zostanie porozumienie, a każdy z organów władzy budżetowej zatwierdzi wyniki tych rozmów, procedura pojednawcza zostanie zakończona wymianą listów bez posiedzenia komitetu pojednawczego.
 - Jeżeli w trakcie rozmów trójstronnych nie dojdzie do zawarcia porozumienia, odbywa się posiedzenie komitetu pojednawczego, który organizuje swoją pracę stosownie do sytuacji w celu zakończenia procesu podejmowania decyzji, o ile to możliwe, przed upływem terminu dwudziestu jeden dni, określonego w art. 314 ust. 6 TFUE. Prace komitetu pojednawczego mogą zakończyć się wymianą listów.